

Câmpia Română

Prof. Doru-Nicolae Grădinaru, Colegiul Național „Grigore Moisil”

HARTA FIZICĂ ȘI ADMINISTRATIVĂ

- A. Câmpia Siretului Inferior
B. Sectorul Olt - Argeș
C. Câmpia Bucureștilor
D. Câmpia Bărăganului
E. Sectorul de Est

Legend:

 - Câmpii piemontane
 - Câmpii tabulare (interfluvii)
 - Câmpii de subsidență
 - Frontiera de stat
 - Dune

 Câmpii piemontane
 Câmpii tabulare (interfluvii)
 Câmpii de subsidență
 Frontiera de stat
 Dune

CARACTERISTICI

- Cea mai mare unitate de câmpie din România;
- S-a format prin depunere de sedimente, pe locul unui lac foarte întins (Marea Sarmatică), prin umplerea acestuia cu materiale (depozite, sedimente) aduse de râuri, succesiv, de la V spre E și de la N spre S;
- este formată din roci sedimentare (pietrișuri, nisipuri, argile, loess-pestre 20 m în est;
- Are o dublă înclinare de la *N* (250-300 m) spre *S* (5-50 m) și de la *V* (50-80 m) către *N-E* (5-10 m la Brăila, Galați);
- Altitudinea maximă: 300 m, în Câmpia Piteștilor;
- Altitudinea minimă: Câmpia Siretului Inferior, 5 m;
- Lungimea maximă: 320 de km;
- Lățimea: între 60 și 170 km.

SECTORUL DE VEST (CÂMPIA OLTENIEI)

- se desfășoară între Dunăre (V) și Olt (E), se mai numește și *Câmpia Olteniei*.
- este formată din următoarele câmpii:
Câmpii tabulare (orizontale):
 - **Câmpia Blahniței**
 - **Câmpia Băileștilor**
 - **Câmpia Romanaților**
- în S se găsesc cele mai întinse *dune de nisip* din România pe care s-au realizat plantații viticole.

SECTORUL CENTRAL

- se desfășoară între Olt (V) și Argeș (E)
- este format din:

Câmpii înalte (piemontane):

- *Piteștilor (cea mai înaltă din Câmpia Română, depășind 300 m);*

Câmpii orizontale (tabulare):

- Boianului
- Găvanu-Burdea
- Burnazului
- Vlăsiei (în jurul Bucureștiului, cunoscută prin întinderile de păduri care au existat în trecut – *Codrii Vlăsiei*).

SECTORUL ESTIC

- se desfășoară între Argeș (V) și Prut (E)
- Este cea mai extinsă și mai complexă

Câmpii înalte (piemontane):

- Câmpia Ploiești
- Câmpia Târgoviștei
- Câmpia Râmnicului

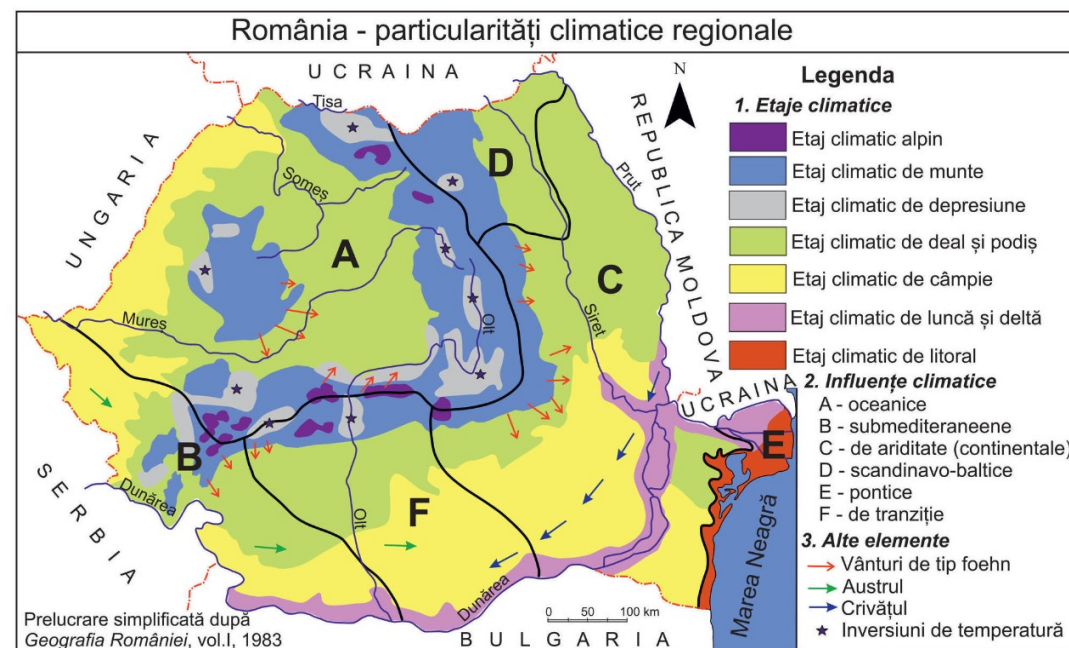
Câmpii orizontale (tabulare):

- **Vlăsiei** (în jurul Bucureștiului, cunoscută prin întinderile de păduri care au existat în trecut – *Codrii Vlăsiei*).
- **Câmpia Bărăganului**, foarte netedă, este acoperită cu *löss* (aici se găsește grosimea cea mai mare, peste 40 m în partea sa estică). În Bărăgan se găsesc dune de nisip de-a lungul râurilor (Ialomița, Călmățui, Buzău). Pe *löss* s-au format mici depresiuni (crovuri) umplute cu apă sărată.

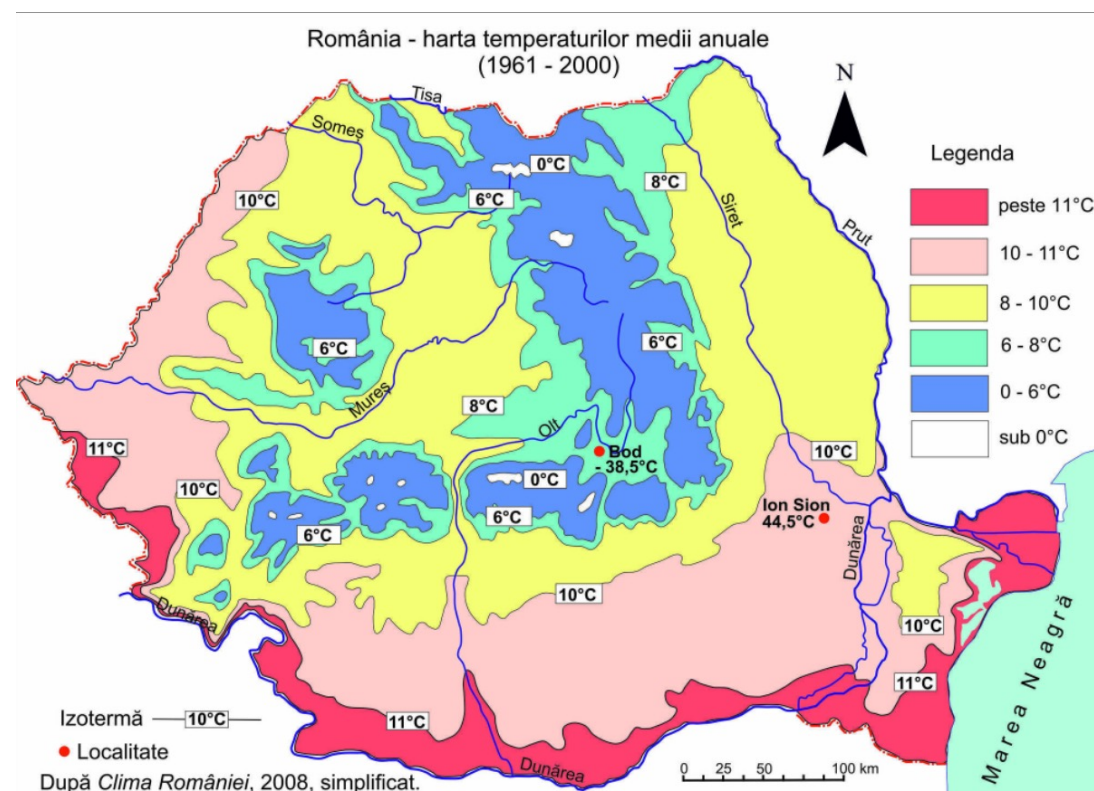
CLIMA

- Câmpia Română se caracterizează prin climat temperat, cu veri calde și ierni reci, ceea ce determină o mare variațiune de temperatură, precum și a cantităților de precipitații din această zonă.
- Cele patru anotimpuri sunt bine definite: primăvara, vara, toamna și iarna. Fiind o unitate de relief destul de întinsă, temperaturile pot varia, în special datorită faptului că unele așezări sunt la înălțimi mai mari (de exemplu orașul Pitești), altele se află în apropierea Dunării, altele se află sub directă acțiune a crivățului sau a secetei (zona Bărăganului).

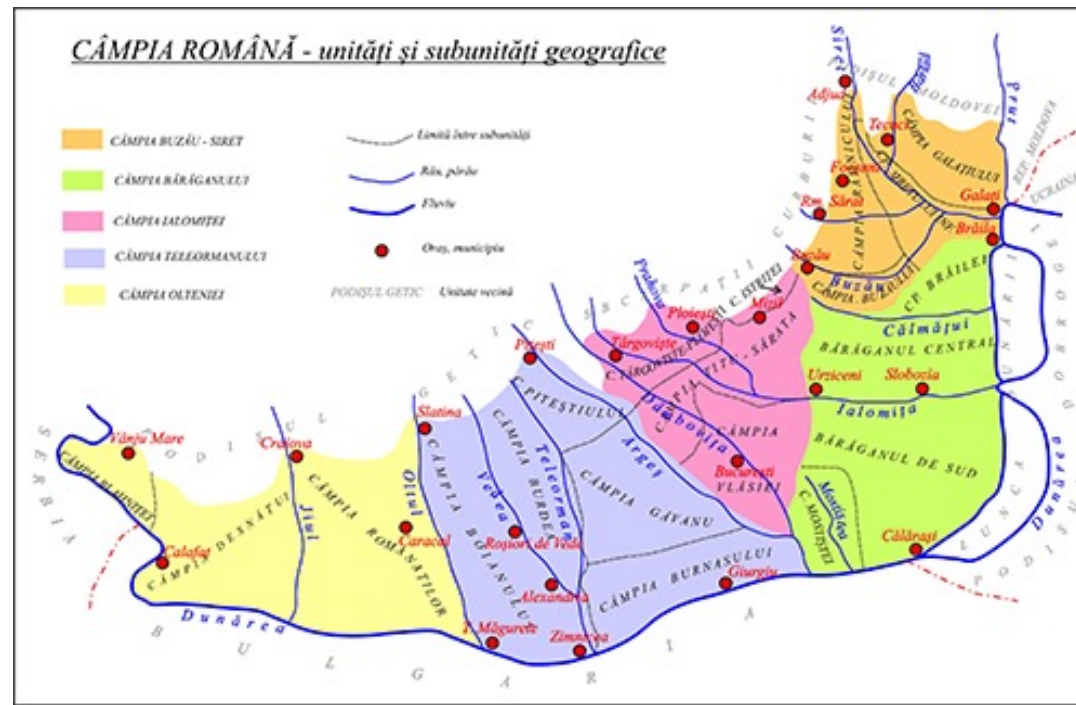
CLIMA

- În toate anotimpurile, temperaturile medii anuale prezintă o creștere de la nord la sud, ceea ce ilustrează o prezență a influențelor tropicale în anotimpul cald. De asemenea, pe perioada iernii au fost semnalate și valori mult mai scăzute, când temperatura medie a scăzut sub -10°C , dar și maxime în timpul verii care au depășit 25°C .
- În Câmpia Română, durata de strălucire a soarelui este 2200-2300 de ore anual, ceea ce reprezintă peste 65% din rata posibilă, însumând un număr de zile cu soare de peste 250. Maxima strălucire este prezentă în luna iulie a fiecărui an, iar cea minimă în luna ianuarie.

RELIEFUL

- **Altitudinea:** Câmpia Română este situată în partea de sud a României, având altitudini relativ joase. Altitudinile variază între 0 și 300 de metri. Altitudinea joasă favorizează acumularea de sedimente.
- **Panta:** În Câmpia Română, panta este una foarte redusă și aproape insesizabilă.
- **Expoziția:** Câmpia Română se remarcă prin faptul că este expusă la precipitații abundente, dar și la radiații solare. Expoziția afectează temperaturile, dar și evaporarea apei din sol, determinând apariția unor perioade de secetă.
- **Microrelieful:** Câmpia Română se remarcă și printr-o varietate interesantă de microrelief, precum văi, terase, văi și câmpuri inundabile, adesea în jurul unor cursuri de apă, dar și dealuri de înălțimi relativ mici. Toate aceste forme de microrelief au o influență deosebită în privința drenajului și retenției de apă.

VEGETAȚIA

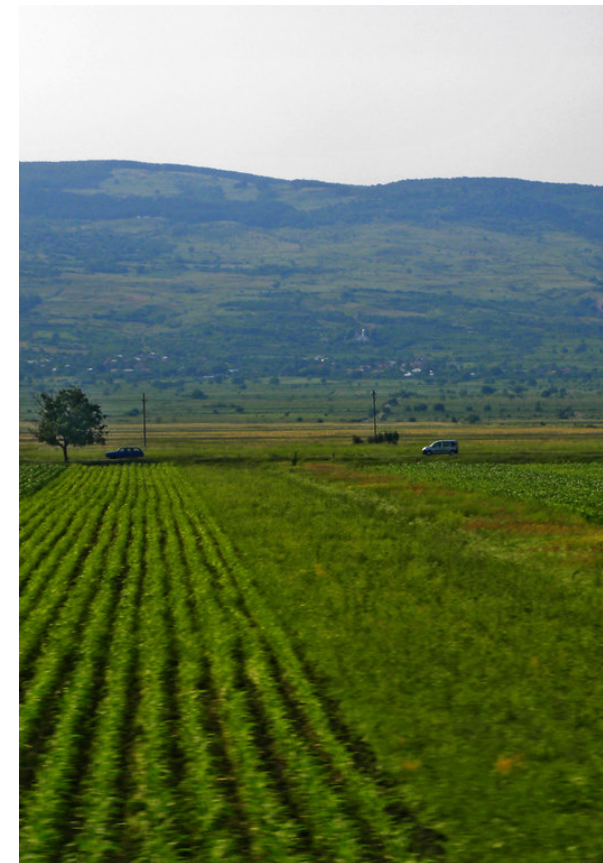
- Vegetația din Câmpia Română este caracteristică zonei de câmpie. Totuși, se remarcă preponderența zonelor agricole. Agricultură este favorizată de tipurile de sol. Aici regăsim soluri brun-roșcate, negre și cenușii, fiind rezultatul proceselor de acumulare a materiilor organice.
- Solurile brun-roșcate sunt predominante în zonele de deal, fiind formate de vegetația specifică zonei: pădurile. Fiind formate sub păduri, aceste soluri prezintă o fertilitate foarte bună, întrucât au în componență materie organică provenită din crengi, frunze și resturi de copac. De cealaltă parte, solurile negre se găsesc predominant în zona de vest a câmpiei, fiind specifice vegetației de stepă și plante ierboase. Aceste soluri sunt folosite în special pentru agricultură.
- La polul opus se situează solurile cenușii. Acestea nu sunt la fel de fertile, vegetația din aceste zone fiind reprezentată de tufișuri și stufărișuri. Și pe aceste soluri se practică agricultura, însă adesea se folosesc stimulente agricole.

SOLURILE

- Cernoziomurile se regăsesc cu precădere în zona versanților și în cadrul câmpurilor, cu precădere în zonele cu climat temperat. Textura cernoziomurilor variază, de la lutoasă la argiloasă. Cernoziomul este un sol afânat și permeabil, asta însemnând că se cultivă ușor. Aceste tipuri de sol sunt formate din loess și depozite de loess.
- Faeziomurile, adică cernoziomurile cambrice și argiloiluviale, au cam aceleași caracteristici fizico-geografice precum cernoziomurile. Acestea sunt formate tot din loess și depozite loessoide, textura variind de la nisipo-lutoasă la argilo-lutoasă. Cernoziomurile cambrice se caracterizează prin acumularea intensă de humus, în timp ce cernoziomurile argiloiluviale au o structură glomerulară, de porozitate și capacitate mare de reținere a apei.

CÂMPIA ROMÂNĂ